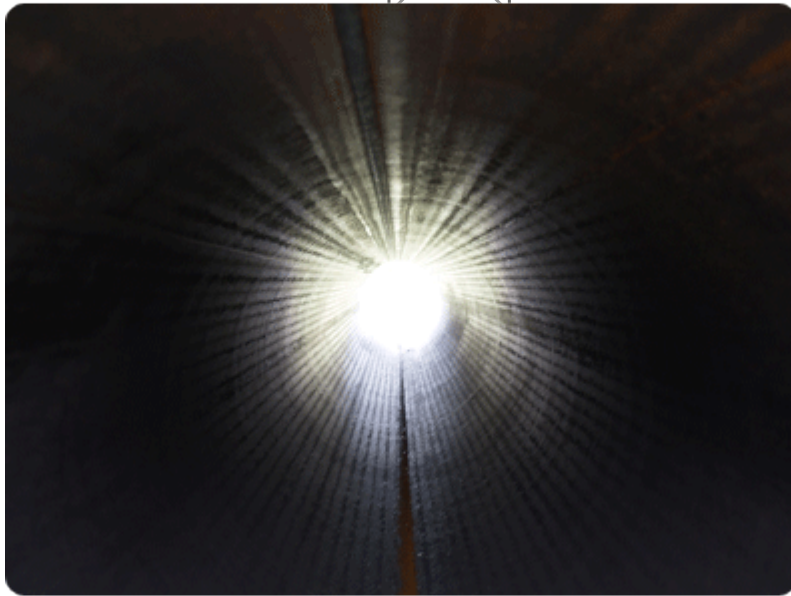

Μεταθανάτιες εμπειρίες

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

image not found or type unknown

Τού Σεβ. Μητρ.

Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου Βλάχου

Στο προηγούμενο κεφάλαιο είδαμε αναλυτικά ότι η ώρα του θανάτου είναι πολύ συνταρακτική για τον άνθρωπο, γιατί η ψυχή χωρίζεται από το σώμα με το οποίο αποτελούσε μια αρραγή ενότητα.

Οι άγιοι της Εκκλησίας ετοιμάζονται σε όλη τους την ζωή για την ώρα αυτήν. Και όταν πλησιάζει αυτή η στιγμή προσεύχονται πολύ.

Στα ασκητικά συγγράμματα βλέπουμε ότι οι ασκητές αποδίδουν μεγάλη σημασία στον τρόπο πού φεύγουν οι άνθρωποι, και ιδίως προσέχουν αν έφυγαν έχοντας συνείδηση του θανάτου, θεωρούν μάλιστα ότι είναι πολύ φοβερό να πεθάνει κανείς χωρίς να το καταλάβει.

Να διέλθει «εκ του θανάτου εις την ζωήν», χωρίς να έχει ανεπτυγμένη την συνειδητότητά του και, φυσικά, χωρίς να προσεύχεται στον Θεό. Γι' αυτό εκείνη την στιγμή προτιμούν να είναι μόνοι τους και να προσεύχονται.

Στο κεφάλαιο αυτό θα επανέλθουμε στο θέμα, γιατί θέλουμε να κάνουμε λόγο για τις λεγόμενες μεταθανάτιες εμπειρίες, για τις οποίες στον δυτικό κόσμο έχει γίνει μεγάλη συζήτηση. Όπως γνωρίζουμε, έκαναν μεγάλη εντύπωση οι περιγραφές μερικών ανθρώπων που επανήλθαν, με κάποιο τρόπο, στην ζωή και περιέγραψαν εκείνα που είδαν.

Και η εντύπωση αυτή προκλήθηκε γιατί στον δυτικό κόσμο λησμονήθηκε, εν μέρει, η ύπαρξη της ζωής μετά θάνατον, θεωρήθηκε ότι ο άνθρωπος τελειώνει με το τέλος της διαλογικής ζωής. Συνηθισμένοι να εξαντλούν την ύπαρξη του ανθρώπου στην λογική, ανακαλύπτουν έναν άλλο κόσμο και εκπλήσσονται. [\(περισσότερα...\)](#)